Lõhed on laiad laugud otsas.
Need seismad seli' meresse,
Ulatawad ula hallikasse,
Lipi lapi lainetesse.

VI Laul.

Eit mind käskis eietada,
Taat käskis takku nokutada.
Ei ma wiitsind eietada,
Taadi takku nokutada.
Ma läksin parsile magama,
Ma panin püksid pea alla,
Püksi rihma rinna ette,
Püksi lapi lõua alla,
Koti ristid koonu alla.
Taat läks õuuest witsa tooma,
Eit hakkas ajhu arki wõtma.
Ma olin helle ehmatama,
Ja olin kulla kohkumaie.
Ehmatasin roosi reie peale,
Paistio reie pajusse.
Kes tuli roosi parandama?
Saare Ann tuli parandama.

Liisu oli libe lippamaie,
Korju Kröötu kuulamaie.
Korju Kröötu ja Koti Mari,
Kanna Kröötu ja ruki rääk
Tantsis kaze warba pääe,
Kolme walla poiste ees.
Jänese Jaan oli pingi peal,
See oli nende tallitaja
Se nüüd hüüdis kõwaste:
„Ruttu, ruttu kärmeste,
Et se pois nüüd terweks saaks."

VII Laul.

Mullu mulle ütles Muhu tüdruk,
Ämmu ütles Harju tüdruk,
Tuna mullu Tuudi tüdruk:
„Tule mu nütu nütemaie,
Tule mu kaldaid kaewamaie.
Mull on kuhja maa kuluda,
Wakamaa wana kareda,
Patakas paju alusta,
Sada saadu santi heinu.
Ei seda söönud söidu uunad,